

מ"ת 3530/03/14 - מדינת ישראל נגד יוסף חדאד

בית המשפט המחוזי בנצרת

06 אפריל 2014

מ"ת 3530-03-14 מדינת ישראל נ' חדאד(עציר)

בפני כב' השופט יוסף בן-חמו
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
יוסף חדאד (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת : עו"ד יערה לב

מטעם המשיב : הובא באמצעות הליווי, וכן ב"כ עו"ד איאד עזאם מהסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה למעצר עד תום ההליכים.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שורה ארוכה של עבירות - **שוד בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; **תקיפת זקן וגרם חבלות**, עבירה לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין; **הונאה בכרטיס חיוב** (במס' רב של מקרים) עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב התשמ"ו - 1986; **החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973; **סחר בסם מסוכן**, עבירה לפי סעיף 19+13 לפקודת הסמים; **נהיגה ללא רישיון נהיגה** - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961; **נהיגה בפסילה**, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; **נהיגה בשכרות** (שני מקרים) עבירה לפי סעיף 62(3) ו - 64(א)(2) לפקודת התעבורה; **נהיגה ללא ביטוח** - עבירה לפי סעיף 2(א)(ב) לחוק ביטוח כלי רכב מנועי, התש"ל - 1970.

על פי עובדות כתב האישום: ביום 8/2/14, ברח' ירושלים בעפולה, עקב המשיב אחר המתלוננת, ילידת 1946, שהלכה

ברחוב כשהיא נושאת עמה תיק יד ובו מסמכים שונים, כרטיס אשראי ומזומנים. המשיב התקרב אליה, ריסס את פניה בגז מדמיע, הפיל אותה ארצה, בעט בה בכל חלקי גופה, נטל מידיה, בכת, את התיק ונמלט מהמקום בהותירו את המתלוננת שרועה חבולה על הארץ וזועקת לעזרה.

במעשיו, גרם המשיב למתלוננת חבלות שכללו, בין היתר, המטומות ברגליה ובחזה, תחושת צריבה בעיניים. המתלוננת פונתה לבית החולים באמבולנס וקיבלה טיפול רפואי.

מאוחר יותר, באותו יום, נהג המשיב ברכב פרטי מסוג סיאט איביזה, למרות שלא היה לו מעולם רישיון נהיגה, ולמרות שנפסל מלהחזיק ברישיון נהיגה בגזר דין שניתן נגדו בבית משפט השלום בתל אביב, וממילא גם נסע ללא ביטוח חובה כמתחייב. המשיב תידלק את הרכב בו נסע כשהוא משלם עבור הדלק בכרטיס האשראי שגנב מהמתלוננת.

בהמשך, באותו ערב, אסף את בת זוגו כשהוא מספר לה כי "לקח תיק מזקנה", והשניים יצאו ל"מסע רכישות" באמצעות כרטיס האשראי של המתלוננת, וביצעו 8 רכישות כמפורט בסעיף 7 לכתב האישום. באותו לילה, רכש המשיב, בנוסף, באמצעות כרטיס האשראי מנת סם מסוג קוקאין כשאת התמורה הוא משלם על ידי תדלוק רכבו של סוחר הסמים באמצעות אותו כרטיס אשראי. המשיב המשיך לנסוע עם הרכב לאחר שצרך את מנת הסם שרכש.

נימוקי הבקשה :

בידי המאשימה ראיות לכאורה, הכוללות, בין היתר, את הודאתו של המשיב, כולל שחזור, תדפיס תנועות האשראי, תיעוד במצלמות אבטחה בעת ביצוע הרכישות בכרטיס האשראי וכן תיעוד של עסקת הסמים, עדויות של עדים נוספים.

למשיב עבר פלילי עשיר ביותר הן בתחום הפלילי והן בתחום התעבורה, כולל הרשעות בעבירות שוד, עבירות על פי פקודת הסמים המסוכנים, עבירות אלימות ועבירות חמורות בתחום התעבורה. המשיב ריצה כבר בעבר עונשי מאסר בפועל. תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי חב הפעלה.

העבירות המיוחסות למשיב מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(ג)(5).

שום חלופת מעצר לא תסכון. אין מנוס אלא להורות על מעצרו וזאת על מנת להגן על הציבור. החשש למסוכנות גובר נוכח היותו של המשיב מכור לסמים, כשנדמה היה שהוא נגמל משימוש בסמים. רק בחודש יוני 2013 המשיב "ניקה שולחן" כשצירף והודה בעבירות רבות שביצע ובית המשפט בא לקראתו מתוך הנחה שהמשיב אכן נגמל מסמים, עלה על דרך המלך וחזר למוטב.

המשיב ביצע את העבירות בתיק הנוכחי כשהוא נתון תחת פיקוח של שירות המבחן.

המשיב הינו נרקומן, שטען כי נגמל משימוש בסמים, לאחר שהצהיר בפני בית המשפט בת"א כי נגמל וחזר למוטב לאחר שסיים הליך של גמילה, אך מתברר שהוא ממשיך להשתמש בסמים.

בנסיבותיו של המשיב שום חלופת מעצר לא תסכון ועל מנת להגן על שלום הציבור, אין מנוס אלא להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

טענות המשיב :

המשיב איננו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועל קיומה של עילת מעצר. המשיב טוען כי עובר למעצרו, פנה, מיוזמתו, וביקש לאשפזו באשפוזית ושהה מס' ימים בקהילה טיפולית. המשיב מבקש שבית המשפט יורה על הזמנת תסקיר מעצר.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ולאור העובדה כי אין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, תמים דעים אני עם עמדת המאשימה שבמקרה הנדון לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב על ידי חלופת מעצר.

המשיב, על פי המתואר בכתב האישום ובבקשה למעצר עד תום ההליכים, הינו "פגע רע" המהווה סכנה ממשית לשלום הציבור. מעשיו של המשיב מעוררים שאת נפש. המשיב ביצע, לכאורה, עבירה של שוד מזוין כלפי אישה מבוגרת תוך שימוש בגז מדמיע, ריסס עליה גז פלפל אך לא הסתפק בכך אלא גם בעט בה עד שנפלה ארצה, חטף את תיקה ואז התפנה "לחגוג" עם כרטיס האשראי שלה, רכש באמצעות כרטיס האשראי מוצרים שונים, רכש סם, צרך את הסם, נסע ברכב כשהוא תחת השפעת סם, כשהוא נוהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח ולאחר שנפסל מלנהוג ולהחזיק ברישיון נהיגה.

לחובתו של המשיב הרשעות קודמות רבות ומגוונות, הכוללות, החזקת כלי פריצה, החזקת נכס חשוד כגנוב [מס' הרשעות], החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית [מס' מקרים], גניבת כרטיס חיוב, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה, עבירות התפרצות, עבירות של שימוש במסמך מזויף, החזקת אגרופן, גניבה [מס' רב של הרשעות], ניסיון לתקיפת אדם לשם שוד, שוד מזוין, איומים [מס' הרשעות], תקיפה [מס' הרשעות].

המשיב נדון מס' פעמים לעונשי מאסר, מאסר בפועל ל- 12 חודשים - גז"ד מיום 17/6/10, מאסר בפועל ל- 20 חודשים - גז"ד מיום 11/9/07, מאסר של 28 חודשים - גז"ד מיום 23/8/01.

במסגרת הטיעונים לעונש בת.פ. (ת"א) 54080/11/10 טען המשיב כי הוא עבר תהליך שגרם לו לשנות את דרכו וכי עשה שינוי בחיים, עבר טיפול לא קל בקהילה הטיפולית "מלכישוע", הביע חרטה והבטיח כי "ישמור על הדרך הנכונה".

בגזר הדין שניתן ביום 24/6/13 הוארך בשנתיים נוספות מ.ע.ת. שנגזר עליו בתיק קודם.

בית המשפט ציין בגזר הדין, על סמך התסקירים והצהרות המשיב, כי המשיב עובד למחייתו במסעדה כ- 15 חודשים, נקי מסמים משך כשנתיים. התביעה יצאה מגדרה ונהגה באופן הוגן עם הנאשם כשהסכימה לאמץ את המלצת שירות המבחן, בית המשפט הורה על הארכת המאסרים המותנים שאותם פירטה התביעה למשך שנתיים נוספות וכן הורה על צו מבחן למשך שנתיים ופסילה למשך שנה.

המשיב הפר ברגל גסה את האמון שנתנו בו שירות המבחן, ובעקבותיו, המאשימה, ובעקבותיהם בית המשפט, והצביע במעשיו המכוערים כי אינו ראוי לאמון.

עבירות של שוד קשישים מצביעות בהכרח על מסוכנות מובנית. טמון בהן ניצול חולשתו של אדם אקראי והמסוכנות איננה רק כלפי אותו אדם אלא כלפי כל קשיש באשר הוא, בהיותם "טרף קל" עבור אנשים מסוגו של המשיב האורבים לקשישים אלה כדי לגזול את כספם. הקורבן שנבחר והעובדה שהשוד מבוצע בצהרי היום ובעיבורה של עיר, מלמדים על מסוכנות מופלגת. הוסף לכך את ההתמכרות לסמים המדרבנת ביצוע עבירות ואת העבר הפלילי העשיר, כולל בעבירות של שוד וניסיון שוד, המאסרים על תנאי חבי הפעלה, כל אלה מביאים למסקנה כי חלופת מעצר אכן לא תסכון [ראה בש"פ 1511/09 צביקה לביא נ' מ"י, בש"פ 330/10 מדינת ישראל נ' ארתור איסקוב, בש"פ 2765/10 ישראלוב נ' מ"י, בש"פ 2078/10 פלוני נ' מ"י, בש"פ 410/10 מ"י נ' פלוני].

המשיב נהג תחת השפעת סמים, כשהוא משולל רישיון נהיגה ומודע לכך שהוא בפסילה. נהיגה בנסיבות אלה, הינה בעלת פוטנציאל גדול לפגיעה בסדר הציבורי, בשלמות הגוף ובחיי אדם, המביאים למסקנה, במצטבר, כי לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב.

המשיב מעל באמון שניתן בו ועל כן, אינני יכול לתת אמון בבקשותיו לעבור כעת הליך גמילה שברגיל ועל פי המקובל אמור המכור לסמים לעבור לאחר תום ההליך הפלילי ולאחר שהוא מרצה את עונשו.

שאלת השחרור לחלופת מעצר תלויה במידה רבה ביכולתו של בית המשפט לתת אמון בנאשם, זו מוסקת, בין היתר, מעברו של הנאשם, התנהגותו של הנאשם במהלך האירועים נשוא כתב האישום ולאחריהם ומהנסיבות הפרטניות של המקרה המובא לפתחו של בית המשפט.

החלטה על שחרור לחלופת מעצר מבוססת על היכולת ליתן אמון בנאשם. עברו הפלילי של הנאשם, אופי העבירות שביצע, העובדה שהוא עבר את העבירות כשהוא נתון בפיקוח קצין מבחן ותלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי חב הפעלה, מלמדים כי לא ניתן לתת בו אמון.

לאחר שבחינה עקרונית של אפשרות חלופת המעצר נעשתה גם במקרה זה והמסקנה היא שלא ניתן לאיין את המסוכנות בנסיבותיו של המשיב, אין מקום לבדוק בדיקה פרטנית של חלופת המעצר ועל כן, אין מקום להפנות את המשיב לתסקיר מעצר על ידי שירות המבחן שהמלצתו הינה בגדר המלצה בלבד [ראה בש"פ 7038/09 אבו אסעד נ' מ"י, בש"פ 3086/05 נאסר אבו הדיבה נ' מ"י, בש"פ 9783/06 איליה קרציב נ' מ"י, בש"פ 9302/08 עמאד אלעקובי נ' מ"י, בש"פ 6313/10 סוף אל דין בישר נ' מ"י].

לאור האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה והודעה היום ו' ניסן תשע"ד, 06/04/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף בן-חמו, שופט